El cercle ambiciós

QUIM CURBET

Vivim en un canvi de paradigma. El capitalisme, d'ençà que té ús de raó, ha volgut i desitjat una societat en la qual els obrers fossin dòcils i mal pagats. Per fer-ho ha comptat amb la complicitat de tots els poders de l'Estat i, quan ha calgut, ha fet ús de la força fins a les darreres conseqüències. Probablement el cas més clar d'aquesta conjura va ser el cop d'estat del 18 de juliol de 1936 a Espanya.

Ara el que el capitalisme necessita són consumidors, igual de dòcils, però amb el poder adquisitiu suficient per continuar comprant els béns de consum que produeixen les seves fàbriques, unes fàbriques que cada vegada necessiten menys treballadors i els treballadors que necessiten ja no poden ser uns ignorants, tal com es volia antigament, avui dia han de ser capacitats, han de parlar anglès i han d'haver fet, com a mínim, un màster a Esade.

Aquelles empreses que donaven feina a milers d'operaris i que van deslocalitzar els centres productius a altres països on la mà d'obra era infinitament més barata, ara tornen a obrir indústries aquí, bàsicament perquè la tecnologia ha permès reduir dràsticament el nombre de treballadors necessari per fer el mateix producte, o fins i tot millor, i sense el cost afegit del transport. És una tendència lenta, però imparable.

Però, per acabar de tancar el cercle -aquest cercle ambiciós-, el que mancarà ben aviat són compradors. Hauran de deslocalitzar-los també? Els hauran de fabricar? El capitalisme té un problema. Suposo que el primer pas serà intentar canviar el model en el qual el treball era només un dret, per passar a un altre en què serà una obligació. L'Estat garantirà una ocupació mínima i tothom haurà de treballar, amb la generació d'impostos que això comportarà i els mercats podran continuar venent les seves mercaderies. Guardin aquest article, algun dia em diran que tenia raó.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/07/21/cercle-ambicios/794981.html?utm_source=rss